

TEZĂUR LITURGIC

12 AUGUST

**SLUJBA
SF. MUCENICI
FOTIE ȘI ANICHIȚ
DE LA
NICOMIDIA**

ATENA, 2010

12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΦΩΤΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΙΚΗΤΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν Δεῦτε νυν τὴν κρείττονα, αλλοιωθέντες αλλοίωσιν, ουρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, ευσεβῶς καὶ γήθεν, εφ' υψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιῶμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἀμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηκηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἄπαν νυν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ εαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠυδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και των Αγίων Μαρτύρων γ'. Ἦχος δ'. Ἐδώκας σημείωσιν

Πυρ ουκ εμποήθητε, ου κατατέμνοντα ὄργανα, ου θυμόν αλογώτατον, αφρόνως δικάζοντος, ουκ ορμάς λεόντων, ου βράσεις λεβήτων, ου των μελών τας εκκοπάς, ουδέ θανάτου πικράν απόφασιν, υμάς αθανατίζουσιν, και προς Θεόν τον αθάνατον, ευκλεώς παραπέμπουσιν, αθληταί γενναιότατοι.

Το μακαριώτατον, και κατά πάντα σεβάσιμον, και αξίους ποθούμενον, τέλος απειλήφατε, και τας δι' αιώνας, γενναίοι ελπίδας, και αναβλύζετε ημίν, κρουνούς θαυμάτων φλογμόν εξαίροντας, παθών ψυχής και σώματος, των ευσεβώς την ετήσιον, εορτήν υμών πάντοτε, εκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ο ένδοξος, και ο θεόφρων Ανίκητος, η δυάς η πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένοι, και πεποικιλμένοι, ταις των στιγμάτων καλλοναίς, μετά Αγγέλων αεί αγάλλονται, τοις πίστει δε την ένδοξον, και ιεράν αυτών άθλησιν, εορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε και έλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α' . Βασιλείου.

Πιστώσ πανηγυρίζομεν την πάνσεπτον ημέραν της ενδόξου υμών αθλήσεως, ω Αθλοφόροι Χριστού και Μάρτυρες πανεύφημοι, οι δια Κύριον αθλήσαντες, Διοκλητιανόν τον παμμίαρον κατησχύνετε, Φώτιε και Ανίκητε μεγαλώνυμοι, όθεν τω Δεσποτικώ θρόνω μετά παρρησίας μαρτυρικής αεί παριστάμενοι, εκτενώσ πρεσβεύσατε υπέρ των εκτελούντων την ιεράν υμών πανήγυριν.

Και νυν... Ήχος ο αυτός. Της Εορτής

Τον γνόφον τον νομικόν, η φωτεινή της Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη, εν η Μωϋσής και Ηλίας γενόμενοι, και της υπερφώτου δόξης αξιωθέντες, Θεώ έλεγον·Συ ο ει Θεός ημών, Βασιλεύς των αιώνων.

Είσοδος, Φως ιλαρόν, το Προκείμενον της ημέρας και τα Αναγνώσματα.

Προφητείας Ησαΐου το Ανάγνωσμα. (Κεφ. μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τα έθνη συνήχθησαν άμα, και συναχθήσονται άρχοντες εξ αυτών. Τις αναγγελεί ταύτα εν αυτοίς; η τα εξ αρχής, τις ακουστά ποιήσει ημίν; Αγαγέτωσαν τους μάρτυρας αυτών και δικαιοθήτωσαν, και ειπάτωσαν αληθή. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, και εγώ μάρτυς Κύριος ο Θεός, και ο παις, ον εξελεξάμην· ίνα γνώτε, και πιστεύσητε, και συνήτε ότι εγώ ειμι. Έμπροσθέν μου ουκ εγένετο άλλος Θεός, και μετ έμέ ουκ έσται. Εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστι πάρεξ εμού ο σώζων. Εγώ ανήγγειλα και έσωσα, ωνείδισα, και ουκ ην εν υμίν αλλότριος. Υμείς εμοί μάρτυρες, και εγώ Κύριος ο Θεός· ότι απ αρχής εγώ ειμι, και ουκ έστιν ο εκ των χειρών μου εξαιρούμενος. Ποιήσω, και τις αποστρέψει αυτό; Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο λυτρούμενος ημάς, ο Άγιος Ισραήλ.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς τεθνάναι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος

αυτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα·οὶ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους εαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενούσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς ευπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι υπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζήλον αὐτοῦ, καὶ οπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ

πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, και ὡς λαίλαψ εκλικμήσει αυτοῦς, και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε οὖν βασιλεῖς, και σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γης· ενωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου η κράτησις ἡμῖν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ, Ἰδιόμελα. Βασιλείου. Ἦχος α' .

Δαυϊτικῶς ανεβῶν οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, Φῶτιος και Ανίκητος, ἰδοὺ δη τι καλόν, η τι τερπνόν, ἀλλ' η το κατοικεῖν ἀδελφοῦς ἐπὶ το αὐτό. Οὔτοι γαρ οἱ καρτερόψυχοι τη τε φύσει και τη πίστει δεσμούμενοι, τη δυνάμει του Χριστοῦ τον ἐχθρόν ωραιότατοις αὐτῶν ποσὶ κατεπάτησαν, και νυν ἐν ουρανοῖς ευφραινόμενοι, πρεσβεύουσιν υπέρ των ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β' .

Τον Σταυρόν του Σωτήρος κατέχοντες πανεύφημοι Μάρτυρες ὄπλον ἀκαταμάχητον, τον ἀρχέκακον ὄφιν ἐτροπώσασθε, και λαβόντες στέφη ἀμάραντα κλέος πιστῶν γεγονάτε, υπέρ ἡμῶν αἰε δεόμενοι.

Ἦχος γ' .

Νεανικὴν ἀγῶν την ηλικίαν παμμακάριστε Φῶτιε, προς το μαρτύριον ευθαρσῶς ἠυτομόλησας, δι' ο ουρανοθεν ἐκομίσω των ἰαμάτων τα χαρίσματα. Και νυν τῷ Δεσποτικῷ θρόνῳ μετὰ

Ανικήτου παριστάμενος, αίτησαι ημίν παρά Χριστού του Θεού το μέγα και πλούσιον έλεος.

Δόξα. Ήχος δ' .

Αθλοφόροι Χριστού πανσεβάσμιοι, Φώτιε και Ανίκητε, δια πολυτρόπων βασάνων δοκιμασθέντες, αδαμάντων στερρότεροι τη υπομονή ώφθητε, όθεν επαξίως παρά του αθλοθέτου τας αμοιβάς ειληφότες, δωρήσασθε τοις νοσούσι την υγείαν ως τα πάθη αναργύρως ιώμενοι.

Και νυν. Ο αυτός.

Προ του Σταυρού Σου Κύριε παραλαβών τους μαθητάς, εις όρος υψηλόν, μετεμορφώθης έμπροσθεν αυτών, ακτίσι δυνάμεως καταυγάζων αυτούς, ένθεν φιλανθρωπία, εκείθεν εξουσία δείξαι βουλόμενος της Αναστάσεως την λαμπρότητα, ης και ημάς ο Θεός εν ειρήνη καταξίωσον ως ελεήμων και φιλάνθρωπος.

Εις τον Στίχον. Ήχος πλ. δ' . Ω του παραδόξου θαύματος.

Βασιλείου.

Ω του παραδόξου θαύματος, οι Αθλοφόροι τρανώς, των τυράννων ενώπιον, τον Χριστόν εκήρυξας, Θεόν είναι παντέλειον, πηγήν θαυμάτων όθεν ανέδειξε, τον θείον τούτων ναόν ο Ύψιστος, και θεραπεύουσι, των ομμάτων άπαντα τα αλγεινά, όντως αρρωστήματα, οι μεγαλώνυμοι.

Στ.: Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού.

Μάρτυς πανένδοξε Φώτιε, τις εξισχύσει ειπείν, την πολλήν παρρησίαν σου, και τα κατορθώματα, του φρικτού μαρτυρίου σου,

και γαρ παρέστης ακαταπτόητος, και εν καμίνω, βληθείς εκραύγαζες, ω των μεγίστων σου, θαυμασίων Δέσποτα δι' ο Χριστέ, σώσον τους υμνούντάς Σε, τον υπεράγαθον.

Στ.: Τοις Αγίοις τοις εν τη γη Αυτού, εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Μάρτυς θεόφρων Ανίκητε, ως νικητήν του εκθρού, επαξίως τιμών σε, και πόθω γεραίρομεν, τα λαμπρά σου παλαίσματα, συν τω συνάθλω, ανευφημούντές σε, αναβοώμεν, δυάς πανένδοξε· πάρεστε Άγιοι, και θερμώς πρεσβεύσατε υπέρ ημών, των επιτελούντων νυν, υμών την άθλησιν.

Δόξα. Ήχος πλ. δ' .

Αθλητικόν συστησάμενοι στάδιον, κατά των ειδώλων ηνδραγαθήσατε ένδοξοι, τη γαρ του Χριστού αγάπη κραταιωθέντες, τον τύραννον ετροπώσατε, και νυν μετά Αγγέλων χορεύοντες, αιτήσασθε ημίν το μέγα έλεος.

Και νυν... Ήχος πλ. δ' Της Εορτής

Της Θεότητός σου Χριστέ, αμυδράν αυγήν παραγυμνώσας, τοις συναναβάσί σοι επί του όρους, της υπερκοσμίου σου δόξης εποίησας κοινωνούς· όθεν ενθεαστικώς εκραύγαζον· Καλόν εστιν ημάς ώδε είναι. Μεθ' ων και ημείς, σε τον μεταμορφωθέντα Σωτήρα Χριστόν, ανυμνούμεν εις τους αιώνας.

Νυν απολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον. Ήχος δ' . Ταχύ προκατάλαβε.

Δυάδα την πάντιμον των Αθλοφόρων πιστοί, αξίως τιμήσωμεν, αναβοώντες αυτοίς· πανθαύμαστε Φώτιε, συν τω συναθλητή σου,

Ανικήτω δυσώπει, υπέρ των εκτελούντων την σεπτήν υμών μνήμην, και πόθω εγκαρδίω ευλαβώς, προσκυνούντων εικόνα υμών την πάνσεπτον.

Δόξα. Και νυν. Απολυτίκιον της Εορτής. Ήχος βαρύς.

Μετεμορφώθης εν τω όρει Χριστέ ο Θεός, δείξας τοις Μαθηταίς σου την δόξαν σου, καθώς ηδύναντο. Λάμπρον και ημίν τοις αμαρτωλοίς, το φως σου το αΐδιον, πρεσβείαις της Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α' Στιχολογίαν. Κάθισμα Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ. Κατεπλάγη αληθώς, ο επουράνιος χορός, και εθαύμαζεν ορών, πως μετά σώματος φθαρτού, εν τω σταδίω ηνδρίσασθε παραδόξως, μέσον δε φλογός, αγαλλόμενοι, σώοι εν αυτή, εφυλάχθητε, και εν χαρά εκραύγαζεν ο δήμος των Ασωμάτων Δυνάμεων· Χριστέ, η δόξα των Αθλοφόρων, σώσον τους υμνούντάς Σε.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Την των βροτών εναλλαγίν, την μετά δόξης σου Σωτήρ, εν τη δευτέρα και φρικτή, της σης ελεύσεως δεικνύς, επί του όρους Θαβώρ μετεμορφώθης, Ηλίας και Μωσής συνελάλουν σοι, τους τρεις των Μαθητών συνεκάλεσας, οι κατιδόντες Δέσποτα την δόξαν σου, τη αστραπή σου εξέστησαν, ο τότε τούτοις, το φως σου λάμπας, φώτισον τας ψυχάς ημών.

Μετά την β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ήχος α' . Τον τάφον Σου Σωτήρ.

Ο Φώτιος ημάς, και Ανίκητος άμα, εκάλεσαν τανύν, του υμνήσαι τους άθλους, την πολλήν παρρησίαν τε, και τα θεία παθήματα, α υπέστησαν, εν τω σταδίω γενναίως, και κατήσχυναν, την των τυράννων μανίαν, δυνάμει του Πνεύματος.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Την δόξαν Σου Χριστέ, οι σεπτοί μαθηταί Σου, κατείδον εν Θαβώρ, και επλήσθησαν θάμβους, δι' ο και Πέτρος έλεγε, αστραπή της Θεότητος, καλυπτόμενος, καλόν εστίν ώδε είναι. Συ δε Κύριε, μετεμορφώθης εν δόξη, δι' ο Σε δοξάζομεν.

Μετά τον Πολυέλεον, κάθισμα. Ήχος δ' . Επεφάνης σήμεραν.

Ανικήτου σήμεραν, και του Φωτίου, η φαιδρά επέφανε, και φωτοφόρος εορτή, ην εκτελούντες δεόμεθα, σώσον τον κόσμον, φιλόανθρωπε Κύριε.

Δόξα. Και νυν. Της εορτής.

Εορτή υπέρλαμπρος, η του Δεσπότου, ήλθε δεύτε άπαντες, επί τω όρει νοερώς, προκαθαρθέντες ανέλθωμεν, τω Θαβωρίω, Χριστόν εποψόμενοι.

Οι Αναβαθμοί, το α' αντίφωνον του δ' ήχου.

Προκείμενον: Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού.

Στ.: Τοις Αγίοις τοις εν τη γη Αυτού, εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Ευαγγέλιον: Προσέχετε από των ανθρώπων...

Ο Ν ψαλμός.

Δόξα: Ταις των Αθλοφόρων...Και νυν: Ταις της Θεοτόκου...

Ιδιόμελον. Ήχος β . Στ.: Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός...

Κομπάζουσα σήμερον η Εκκλησία του Χριστού, επί τη μνήμη υμών πανεύφημοι Μάρτυρες, βοά προς υμάς λαμπρά τη φωνή· χαίροις δυάς εκλεκτή, Ανίκητε και Φωτιε μεγαλώνυμοι, εκτενώς πρεσβεύσατε, υπέρ των ψυχών ημών.

Είτα οι Κανονες, ο δεύτερος της Εορτής, και των Αγίων.

Ο β' Κανών της Μεταμορφώσεως, φέρων Ακροστιχίδα: Μωσής Θεού πρόσωπον εν Θαβώρ είδε. Ποίημα Ιωάννου του Δαμασκηνού.

Μωσής εν θαλάσση προφητικώς, ιδών εν νεφέλη και εν στύλω πάλαι πυρός, την δόξαν Κυρίου ανεβόα· τω Λυτρωτή και Θεώ ημών άσωμεν.

Ως πέτρα τω σώματι σκεπασθείς, τω τεθεωμένω τον άορατον καθορών, Μωσής ο θεόπτης ανεβόα· τω Λυτρωτή και Θεώ ημών άσωμεν.

Συ επί του όρους του νομικού, και εν Θαβωρίω καθωράθης τω Μωϋσή, εν γνώφω το πάλαι εν φωτί δε, νυν απροσίτω της Θεότητος. Κανών των Μαρτύρων, ου η Ακροστιχίς: Τερπνήν επαινώ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ιωσήφ.

Ωδή α' Ήχος δ'. Θαλάσσης το ερυθραίον

Τοις πόνοις τοις της σαρκός πανεύφημοι, εγκαρτερήσαντες, ευσθeneστάτη πίστει λογισμού, προς την άπονον χαίροντες, ζωήν μετεβιβάσθητε, υπερ ημών αεί πρεσβεύοντες.

Ενθέοις οχυρωθείς Ανίκητε, όπλοις της πίστεως, προς συμπλοκήν ασάρκων δυσμενών, ρωμαλέως εκώρησας, και τα αυτών στρατεύματα, θεία δυνάμει εξηφάνισας.

Ρητόρων αδολεσχίαν ένδοξε, και νουν αδόκιμον, Ελληνιστών φρονήσει θεϊκή, λαμπρυνόμενος ήσχυνας, και σεαυτόν Ανίκητε, όλον προς άθλησιν εκδέδωκας.

Θεοτοκίον

Παρθένος και προ τόκου Άχραντε, και μετά γέννησιν, ως αληθώς εδείχθης, τον Θεόν· υπέρ λόγον γαρ έτεκες, τον τους Αγίους μάρτυρας, ενηθληκότας στεφανώσαντα.

Καταβασία

«Χοροί Ισραήλ, ανίκμοις ποσί, πόντον ερυθρόν, και υγρόν βυθόν διελάσαντες, αναβάτας τριστάτας, δυσμενείς ορώντες εν αυτώ υποβρυχίους, εν αγαλλιάσει έμελπον· Άσωμεν τω Θεώ ημών, ότι δεδόξασται».

Ωδή γ'. Ουρανίας αφίδος.

Η σκιάζουσα δόξα εν τη σκηνή πρότερον, και τω Μωϋσή ομιλούσα τω σω θεράποντι, τύπος γεγένηται, της αστραψάσης αρρήτως, εν Θαβώρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήλθέ σοι Λόγε μονογενές ύψιστε, η των Αποστόλων ακρότης επί του όρους Θαβώρ, και συμπαρέστησαν, ο,τε Μωσής και Ηλίας, ως Θεού θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεός όλος υπάρκων όλος βροτός γέγονας, όλη τη Θεότητι μίξας την ανθρωπότητα, εν υποστάσει σου, ην εν δυσί ταις ουσίαις, Μωϋσής Ηλίας τε, είδον εν όρει Θαβώρ.

Των Μαρτύρων. Ωδή γ'. Ευφραίνεται επί σοι Νικήσας μετά Χριστού, τας παρατάξεις του εχθρού στέφανον, νικητικόν έλαβες, Μάρτυς αθλοφόρε Ανίκητε.

Ηλόγησαν της σαρκός, ως φθειρομένης οι Χριστού μάρτυρες, και καλεπά βάσανα, γνώμη ρωμαλέα υπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιών, πεπληρωμένοι θολερά ρεύματα, πλάνης σοφοί μάρτυρες, ρεύμασιν αιμάτων επαύσατε.

Θεοτοκίον

Ενώκησεν επί σοι, ο κατοικών τους ουρανούς Κύριος, και εξ ημών άπασαν, πλάνην Θεοτόκε εξώκισεν.

Καταβασία

«Ράβδος εις τύπον του μυστηρίου παραλαμβάνεται· τω βλαστώ γαρ προκρίνει τον ιερέα, τη στειρευούση δε πρώην, Εκκλησία νυν εξήνθησε, ξύλον Σταυρού, εις κράτος και στερέωμα».

Κοντάκιον. Αυτόμελον Ήχος βαρύς.

Επί του όρους μετεμορφώθης, και ως εκώρουν οι Μαθηταί σου την δόξαν σου, Χριστέ ο Θεός εθεάσαντο, ίνα όταν σε ίδωσι σταυρούμενον, το μεν πάθος νοήσωσιν εκούσιον, τω δε κόσμω κηρύξωσιν, ότι συ υπάρχεις αληθώς, του Πατρός το απαύγασμα.

Κάθισμα των Αγίων Ἦχος δ'. Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ
Καταβαλόντες του εχθροῦ τας ἐπάρσεις, τη καρτερία των δεινῶν
αθλοφόροι, τον ουρανόν ὠκήσατε γηθόμενοι, Φῶτιε αἰδίμμε, και
Ανίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε,εις αἰῶνας αἰῶνος, υπέρ ημῶν
πρεσβεύοντες Χριστῷ, των εκτελούντων υμῶν τα μνημόσυνα.

Και νυν... Της Εορτῆς ὁμοιον

Της θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθῶς ηδύναντο, ἐδειξας
Λόγε Θεοῦ, τοις Μαθηταῖς σου εν Θαβῶρ, ὄρει μεταμορφούμενος,
οις συνελλαμφθείημεν, και ημεῖς οι υμνοῦντές σε, μόνε
αναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, και πίστει σοι συμφώνως
βοῶντες· Δόξα Χριστέ τη βασιλεία σου.

Ὡδή δ'. Ο Ειρμός

«Ἐκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο, Προφητῶν και
Ἀποστόλων· ὅθεν οι πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν· Δόξα τη
δυνάμει σου Κύριε».

Ο την βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρί, τῷ Μωσεῖ
θεολαμποῦσαν σάρκα υπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα τη
δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ακτίσι Θεότητος, αισθητός ἥλιος, ὡς εν ὄρει Θαβωρίῳ,
εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου· Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Πυρ μη φλέγον την ὑλην του σώματος, ὠράθης αὔλον, ὡς Μωσεῖ
και Ἀποστόλοις, ὠφθης Ἡλία τε, Δέσποτα εις εκ δύο, εν δυσι
τελείαις ταις φύσεσιν.

Ἵτων Μαρτύρων. Ὡδή δ'. Ἐπαρθέντα σε ιδούσα

Πυρακτούμενοι αγάπη Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρός υπήλθετε, μένοντες τη δρόσω ἀφλεκτοὶ του Πνεύματος, ἀήττητοι μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ των ψυχῶν ημῶν.

Ἀπηρνήσαντο το σώμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὅλω τω νοί γαρ, τῷ Θεῷ ητένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι την υπομονήν δια πίστεως.

Ἰσχυρότατοι ὡς πύργοι της ευσεβείας, τείχη εχθροῦ καθείλετε, και πόλεως θείας, μάρτυρες κραυγάζοντες, πολίται γεγονάτε· Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμόν ουκ ενυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' εγρηγόρσει μάρτυρες θεία, τους υπνούντας, πάντοτε εις θάνατον, προς φως εξεγείρετε, της θεογνωσίας εν χάριτι.

Θεοτοκίον

Ὡς ὡραία ἀπεκύησας τον ὡραῖον, Παρθενομήτορ ἀκραντε, τον ὡραιοτάτους, δείξαντα τους μάρτυρας, στερρώς εναθλήσαντας, και την αθεΐαν μειώσαντας.

Καταβασία

«Ἐισακήκοα Κύριε, της οικονομίας σου το μυστήριον, κατενόησα τα ἔργα σου, και ἐδόξασά σου την Θεότητα».

Ὡδή ε'. Ἵνα τι με ἀπόσω

Ῥητορεύουσα γλώσσα, σου τα μεγαλεία ου δύναται φθέγξασθαι· ο κρατῶν ζωῆς γαρ, και θανάτου δεσπόζων παρέστησας, εν Θαβῶρ

τω ὄρει, τον Μωϋσὴν και τον, Ηλίαν, μαρτυρήσοντάς σου την Θεότητα.

Ο κερσίν αοράτοις, πλάσας κατ' εικόνα σου Χριστέ τον άνθρωπον, το αρχέτυπον σου, εν τω πλάσματι κάλλος υπέδειξας, ουκ ως εν εικόνι, αλλ' ως αυτός ει κατ' ουσίαν, ο Θεός χρηματίσας και άνθρωπος.

Συγκραθείς ασυγκύτως, άνθρακα υπέδειξας ημίν Θεότητος, καταφλέγοντα μεν αμαρτίας, ψυχάς δε φωτίζοντα, εν Θαβώρ τω ὄρει, ω Μωϋσὴν και τον Ηλίαν, Μαθητών τε εξάρχους εξέστησας.

Των Μαρτύρων. Ωδή ε'. Συ Κύριέ μου φως

Μυρίοις αικισμοίς, νεκρωθέν το σαρκίον σου, Ανίκητε την αγήρω, και αθάνατον δόξαν, παμμάκαρ προεξένησεν.

Ανάλωτος πυρί, κατακαίοντι γέγονας, ω Φώτιε θείου φέγγους, κοινωνέ και ημέρας, αδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρεόντων την φθοράν, παντελώς απεκρούσαντο, ποθήσαντες των μενόντων, το τερπνόν ολοψύχως, οι Μάρτυρες οι ένδοξοι.

Θεοτοκίον

Τις δύναται το σον, ερμηνεύσαι μυστήριον, ω Δέσποινα Θεοτόκε; υπέρ νουν γαρ και λόγον, Θεόν αφράστως τέτοκας.

Καταβασία

«Ω τρισμακάριστον ξύλον! εν ω ετάθη Χριστός, ο Βασιλεύς και Κύριος, δι ου πέπτακεν ο ξύλω απατήσας, τω εν σοι δελεασθείς, Θεώ τω προσπαγέντι σαρκί, τω παρέχοντι, την ειρήνην ταις ψυχαίς ημών».

Ωδή ς'. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα και φοβερον, ωράθη θέαμα σήμερον! εξ ουρανού αισθητός, εκ γης δε ασύγκριτος, εξήστραψεν ήλιος, της δικαιοσύνης, νοητός επί του όρους Θαβώρ.

Παρήλθε μεν η σκια, του νόμου εξασθενήσασα, ελήλυθε δε σαφώς, Χριστός η αλήθεια, Μωσής ανεβόησεν, εν τω Θαβωρίω, κατιδών σου την Θεότητα.

Ο στύλος τω Μωϋσει, Χριστόν τον μεταμορφούμενον, η δε νεφέλη σαφώς, την χάριν του Πνεύματος, την επισκιάσασαν, εν τω Θαβωρίω, παρεδήλου εμφανέστατα.

Καταβασία

«Νοτίου θηρός εν σπλάγχνοις, παλάμας Ιωνάς, σταυροειδώς διεκπετάσας, το σωτήριο πάθος προδιετύπου σαφώς. Όθεν τριήμερος εκδύς, την υπερκόσμιον Ανάστασιν υπεζωγράφησε, του σαρκί προσπαγέντος Χριστού του Θεού, και τριημέρω εγέρσει τον κόσμον φωτίσαντος».

Των Μαρτύρων. Ωδή ς'. Θύσω σοι μετά φωνής

Υψώθης, ανηλεώς εν ξύλω ξεόμενος, το της νεκρώσεως πάθος, απορρίπτων, θείαν καταστολήν τε, ουρανόθεν, ενδυόμενος Μάρτυς Ανίκητε.

Ρήξαντες, τους δεσμούς της απάτης οι Άγιοι, εν τω δεσμείσθαι ευτόνωσ, της υπομονής τε και καρτερίας, θείοις βρόχοις, τον προστάτην του σκότους απέπνιξαν.

Ὁφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, και ακτίσι θείων αγωνισμάτων, πάσαν κτίσιν, Αθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Θεοτοκίον

Νομίμων, απεκύησας δίχα Πανάμωμε, τον αληθή νομοθέτην, ον δυσώπει νόμω της αμαρτίας, την ψυχὴν μου, τροπουμένην οικτεῖραι και σώσαι με.

Κοντάκιον των Αγίων. Ἦχος β' Τα ἄνω ζητῶν

Τους θείους πιστοί, οπλίτας ευφημήσωμεν, το ζεύγος Χριστοῦ, της δόξης εγκωμιάσωμεν, και στερροῦς ὡς κήρυκας, ευσεβείας ἅπαντες φίλαθλοι, και Θεοῦ ὄντως εραστάς, εν ὕμνοις ασμάτων καταστέψωμεν.

Ο Οἶκος

Γη και σποδός, σαπρία τε και σκώληξ, δι' αισχρῶν και βεβήλων ἔργων και λογισμῶν υπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σε ικετεύω, και σοι προσπίπτω, εκκαθάραι με τω σπόγγω των οικτιρισμῶν σου, Χριστέ, του ρύπου, ον εν ἔργοις και λόγοις συνήθροισα, φωτίσαι δε το ζοφώδες του νοός μου τη αἴγλη της σης χάριτος, ἵνα αξίως την ἔνστασιν των μαρτύρων Σωτήρ μου εξείποιμι, εν ὕμνοις ασμάτων καταστέφων αυτούς.

Συναξάριον

Τη ΙΒ' του αυτού μηνός, μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Φωτίου και Ανικήτου.

Ωδή ζ' , Παίδες Εβραίων εν καμίνω

Νυν καθωράθη Αποστόλοις τα αθέατα Θεότης εν σαρκίω, εν τω ὄρει Θαβώρ, αστράπτουσα βοώσιν· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Ἐφριξαν φόβω εκπλαγέντες την ευπρέπειαν της θείας βασιλείας, εν τω ὄρει Θαβώρ, Απόστολοι βοώντες· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

Νυν τα ανήκουστα ηκούσθη· ο απάτωρ γαρ Υἱός εκ της Παρθένου, τη πατρῶα φωνή, ενδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεός και άνθρωπος, ο αυτός εις τους αιώνας.

Θέσει ου γέγονας Υψίστου, τη ουσία δε Υἱός ηγάπημένος, προϋπάρχων ημῖν, ωμίλησας ατρέπτως· Ευλογητός ει κράζουσιν, ο Θεός εις τους αιώνας.

Των Μαρτύρων. Ωδή ζ'. Εν τη καμίνω

Ἐένον αγώνα, διηνυκότες ξένοι ὠφθητε, ὄντως φρονημάτων ἐνδοξοι της σαρκός, των Αγγέλων συμπολίται δε, κληρονόμοι τε του Χριστού, μεγαλώνυμοι μάρτυρες.

Υπομονή τε, και καρτερία ενικήσατε, πάντων δυσμενῶν αθέων επιβουλάς, και φαιδροί πόνοις γενόμενοι, προς φέγγος ἀδυτον, μετεβιβάσθητε, πανασίδιμοι.

Ναός Τριάδος, της υπερθέου γενόμενος, στήλας και ναούς ηδάφισαν ανδρικώς, των αθέων οι πανεύφημοι, και προς ουράνιον, λαόν μετεβιβάσθησαν αγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον

Ως πλατυτέρα, των ουρανών Αγνή υποδέδεξαι, Λόγον μηδαμιού κωρούμενον υπέρ νουν, στενωτάτην τους οδεύοντας, οδόν πανάμωμε, προς πλατυσμόν, εισάγοντα θείας ζωής.

Καταβασία

«Έκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβούς, λαούς εκλόνησε, πνέον απειλής, και δυσφημίας θεοστυγούς. Όμως τρεις Παίδας ουκ εδειμάτωσε θυμός θηριώδης, ου πυρ βρόμιον, αλλ' αντηχούντι δροσοβόλω πνεύματι, πυρί συνόντες έψαλλον· ο υπερύμνητος των Πατέρων και ημών, Θεός ευλογητός ει».

Ωδή η'. Επταπλασίως κάμινον

Ακηκοότες Δέσποτα, εκ Πατρός μαρτυρούμενον, και ως ανθρωπίνης, στερροτέραν όψεως, οράν του προσώπου σου την αστραπήν μη φέροντες, σου οι μαθηταί, επί την γην κατέπιπτον, εν φόβω μελωδούντες· Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεύς ωραιότατος, και των πανταχού κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, και φως οικών απρόσιτον, ω οι Μαθηταί, καταπλαγέντες εβόων· οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνεíte, λαός υπερυψούτε Χριστόν εις τους αιώνας.

Ως ουρανού δεσπόζοντι, και της γης βασιλεύοντι, και καταχθονίων, την κυρείαν έχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, εκ μεν της γης Απόστολοι, ως εξ ουρανού δε ο Θεσβίτης Ηλίας, Μωϋσής

δε εκ νεκάδων, μελωδούντες συμφώνως· Λαός υπερυψούτε Χριστόν εις τους αιώνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, επί γης κατελείφθησαν, τη των Αποστόλων, εκλογή φιλόανθρωπε, ως σοι ηκολούθησαν, προς την εκ γης μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· όθεν και επαξίως, της σης θεοφανείας, εμελώδουν τυχόντες· Λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Των Μαρτύρων. Ωδή η'. Χείρας εκπετάσας

Ρωμαλέον φρόνημα σοφοί, επιδεικνύμενοι, θηρών ορμήματα, ουκ επισησθήτε βράσματα, των λεβήτων ουκ επιήξατε, ου των μελών τας εκτομάς, ου βασάνων ποινάς, εκβοώντες· Πάντα τα έργα υμνείτε τον Κύριον.

Ιάσθε τα πάθη των πιστών, εξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, υμών τοις πάθεσιν Άγιοι, και καθαίρετε νοσήματα, και φυγαδεύετε δεινά βοώντες πνεύματα· Ευλογείτε, πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον.

Δυάς αθλητών περικαλλής, Τριάδα άκτιστον, καθωμολόγησε, και μυριόλεκτον ώλεσε, πολεμίων όντως φάλαγγα, και μυριάσι νοηταίς συνήφθη μέλπουσα· Ευλογείτε, πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον.

Θεοτοκίον

Αγία Παρθένε η Θεόν, τον υπεράγιον, αποκυήσασα, τον στεφανώσαντα χάριτι, τους Αγίους τούτους μάρτυρας, σωσον αγίασον ημάς, προθύμως μέλποντας· Ευλογείτε, πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον.

Καταβασία

«Ευλογείτε Παιδες, της Τριάδος ισάριθμοι, Δημιουργόν Πατέρα Θεόν, υμνείτε τον συγκαταβάνα Λόγον, και το πυρ εις δρόσον μεταποιήσαντα, και υπερυψούτε, το πάσι ζωήν παρέχον, Πνεύμα πανάγιον εις τους αιώνας.».

Ωδή θ'

«Έφριξε πάσα ακοή, την απόρρητον Θεού συγκατάβασιν, όπως ο Υψιστος, εκών κατήλθε μέχρι και σώματος, Παρθενικής από γασρός, γενόμενος άνθρωπος· διο την Άχραντον, Θεοτόκον οι πιστοί μεγαλύνομεν».

Ίνα σου δείξης εμφανώς, την απόρρητον δευτέραν κατάβασιν, όπως ο Υψιστος Θεός, οφθήση εσώς εν μέσω θεών, τοις Αποστόλοις εν Θαβώρ, Μωσει συν Ηλία τε, αρρήτως έλαμψας· διο πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεύτε μοι πείθεσθε λαοί, αναβάντες εις το όρος το Άγιον, το επουράνιον αΰλως σώμεν εν πόλει ζώντος Θεού, και εποπτεύσωμεν νοί Θεότητα άϋλον, Πατρός και Πνεύματος, εν Υιώ μονογενεί απαστράπτουσιν.

Έθελξας πόθω με Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι, αλλά κατάφλεξον, πυρί αΰλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών, μεγαλύνω αγαθέ παρουσίας σου.

Των Μαρτύρων. Ωδή θ' . Λίθος αχειρότητος

Ιδού η φαιδρά και φωσφόρος, και πλήρης χάριτος ημέρα, έλαμψε Φωτίου του Θείου, και Ανικήτου πάντας φωτίζουσα, τους εν αυτή γεραίροντας, τα φωταυγή τούτων παθήματα.

Ώφθητε ως άνθρακες πάσαν, ύλην κακίας εμπιπρώντες, ώφθητε ως τίμιοι άρνες, εθελουσίως κατασφαπτόμενοι, και τω Αμνώ τω αίροντι, τας αμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα υμών Αθλοφόροι, και τα παθήματα και πόνους, και την υπέρ νουν καρτερίαν, και τους αγώνας, και την τελείωσιν, πανευκλεώς δοξάζοντες, σήμερον πάντες ευφραινόμεθα.

Ήνθησαν κοιλάσιν οσίως, μαρτυρικαίς καθάπερ ρόδα, οι περικαλλείς, Αθλοφόροι, και τας καρδίας ευωδιάζουσι των ευσεβών εν πνεύματι, δυσώδη πλάνην εκμειώσαντες.

Θεοτοκίον

Φώτισον ημάς η τεκούσα, φως το απρόσιτον Παρθένε, έμπλησον ημάς ευφροσύνης, και θυμηδίας και θείας γνώσεως, τους καθαρά καρδιά σε, ευσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Εξαποστειλάριον. Των Μαρτύρων. Φως αναλλοίωτον Λόγε

Φως η Φωτίου τοις όχλοις, εγένετο μαρτυρία, του Ανικήτου νικώντος, εν ταις βασάνοις την πλάνην, Χριστού τας δύο γεννήσεις, θεολογούντων, ους ευφημήσωμεν άμα.

Και της Εορτής

Φως αναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός αγεννήτου, εν τω φανέντι φωτί σου, σήμερον εν Θαβωρίω, φως είδομεν τον Πατέρα, φως και το Πνεύμα, φωταγωγούν πάσαν Κτίσιν.

Αίνοι. Ήχος πλ. α' . Χαίροις ασκητικών.

Χαίροις, τροπαιοφόρε δυάς, η τας τυράννων απειλάς μυκτηρίσασα, και τούτους καταβαλούσα, τη του Υιού του Θεού, παναλκεί ισχύϊ και δυνάμει τε, η πόνους ενέγκασα, και εκθρούς καταπλήξασα, τη καρτερία, και δυνάμει του Πνεύματος, υφ' ου ρωσθέντες εν καμίνω εβλήθητε, και παίδας μιμούμενοι, τω Κυρίω επαλλατε· αινείτε αναβοώντες, πάντα τα έθνη τον Κύριον, Αυτόν δυσωπείτε, ταις ψυκαίς ημών βραβεύσαι το μέγα έλεος. (Δις)

Χαίροις, ο στρατιώτης Χριστού, ο τροπωσάμενος εκθρού την παράταξιν, τω όπλω της ευσεβείας, ο καθαιρέτης σατάν, και των τυφλωπτώντων η αντίληψις, ο γήθεν ευράμενος, την ουράνιον άνοδον, και παραδείσου, τας μονάς κληρωσάμενος, εν αις χορεύων, παμμακάριστε Φώτιε, και χάριν δεξάμενος, εκτενώς καθικέτευσον, υπέρ των πίστει τελούντων, την ιεράν σου πανήγυριν, Κυρίου οπλίτα, του παρέχοντος τω κόσμω το μέγα έλεος.

Χάριν, των ιαμάτων λαβών, παρά Κυρίου Αθλοφόρε Ανίκητε, και ταύτην ένδοξε Μάρτυς, συν τω Φωτίω ημίν, δωρεάς παρέχεις ανεξάντλητον, πηγή των ίάσεων, τον ναόν σου δωρούμενος, ενώ εσώτες, τον Σωτήρα δοξάζομεν, Ον στεφηφόρε, εκτενώς

εκδυσώπησον, όπως ίλεως γένηται, τοις θέλουσιν ίασιν, και προσκυνούσιν εν πίστει την σεβασμίαν εικόνα σου, αφ' ης χορηγείται, τοις νοσούσιν η υγεία, και μέγα έλεος.

Δόξα. Ήχος πλ. β' .

Δεύτε πιστοί, συνελθόντες, πνευματικήν χορείαν συστησώμεθα, και τους του Χριστού Αθλοφόρους επαξίως εγκωμιάζοντες είπωμεν· χαίροις, δυάς θεοσύλλεκτε· χαίροις ξυνωρίς θεοδόξαστε· χαίροις, ζεύγος Κυρίου ιερόν και θεόστεπτον· χαίροις, ο περικαλλής και αγαθός νεανίας πανθαύμαστε Φώτιε· χαίροις, ο τιμία και σεβαστή πολιά εγκοσμούμενος νικητά τροπαιούχε Ανίκητε, ως συν παρρησίαν μαρτυρικήν κεκτημένοι ιατροί παμμακάριστοι, εκτενή ικεσίαν τη Τριάδι ποιήσατε, ειρηνεύσαι τον κόσμον, θεραπεύσαι τους νοσούντας και σώσαι τους υμάς μακαρίζοντας.

Και νυν.

Πετρω και Ιακώβω και, Ιωάννη, τοις προκρίτοις μαθηταίς σου Κυριε, σήμερον υπέδειξας εν τω όρει τω Θαβώρ, την δόξαν της θεϊκής σου μορφής· έβλεπον γαρ τα ιμάτιά σου, αστράψαντα ως το φως και το πρόσωπόν σου υπέρ τον ήλιον και μη φέροντες οράν το άστεκτον της σης ελλάμψεως, εις γην κατέπιπτον, μηδόλως ατενίσαι ισχύοντες. Φωνής γαρ ήκουον μαρτυρούσης άνωθεν· Ουτός εστιν ο Υιός μου ο αγαπητός, ο ελθών εις τον κόσμον σώσαι τον άνθρωπον.

Δοξολογία Μεγάλη και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τα τυπικά, και εκ του Κανόνος των Μαρτύρων, η γ και σι ῶδή.
Απόστολος του Αγίου Δημητρίου: Τέκνον Τιμόθεε, ενδυναμού εν τη χάριτι...

Ευαγγέλιον:

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς: ταῦτα εντέλλομαι υμίν, ἵνα αγαπάτε ἀλλήλους...

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόսουνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι. Ἀλληλούϊα.

Εγκώμια.

Ἦχος γ . Ἀκροστιχίς:

Ἀθλητῶν δυάδα τοἰς εγκωμίοις στέφω. Βασίλειος ἱερεῦς.

Αἰ γενεαί αἰ πάσαι, τον μεταμορφωθέντα, δοξάσωμεν Σωτήρα.

Ἀνίκητον τον μέγαν, και Φῶτιον τον θεῖον, αἰνέσωμεν ἀξίως.

Θυμόν του βασιλέως, και λύσσαν των λεόντων, ουδόλως ἐπιότηης.

Λιθοβοληθέντες, εν μέσω του θεάτρου, Χριστόν επικαλείσθε.

Ἡθλήσατε νομίμως, ἐστέφθητε δικαίως, υπό του στεφοδότου.

Τρωθέντες τη ἀγάπη, Χριστοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, κατήσχυναν την πλάνην.

Ω Φῶτιε τρισμάκαρ, μετά του Ἀνικήτου, ημάς περιφρουρεῖτε.

Νάματα ἰαμάτων, προχέει τοἰς νοσοῦσιν, εἰκῶν υμῶν η θεία.

Δῶρον την υγείαν, λαμβάνει ο προστρέχων, εν τούτω τω τεμένει.

Υπό ἀγρίων ἵππων, συρόμενοι οἱ θεῖοι, ἐβόων Ἀθλοφόροι.

Αθάνατε παράσχου, ημίν τοις Σε ποθούσιν, υπομονήν και σθένος.
Δρόσον ουρανίαν, εδέξασθε εν μέσω, λουτρού του Αντωνίνου.
Από παντοίας νόσου, και βλάβης εκλυτρούσθε, ημάς Μάρτυρες
θείοι.

Των οφθαλμών τας νόσους, ιάσθε Αθλοφόροι, ευχαίς υμών αγίαις.
Ουράνιαι δυνάμεις, εξέστησαν ορώσαι, τους άθλους των
Μαρτύρων.

Ίνα Χριστόν κερδίση, υπέστη τας βασάνους, δυάς η μακαρία.
Σατάν ο δολιόφρων, ηττήθη και ερράγη, ως ασθενές στρουθίον.
Ειρκτή κατακλεισθέντες, σιδήροις τε δεθέντες, ετύπεσθε
βουνεύροις.

Γεραίρομεν τους άθλους, τιμώνεν τους αγώνας, των θείων
Αθλοφόρων.

Κομπάζει και χορεύει, Χριστού η Εκκλησία, τιώσα τους Αγίους.
Ω θείοι Αθλοφόροι, ποιήσασθε πρεσβείαν, υπέρ των Ορθοδόξων.
Μάχαιραι και ξίφη, και πυρ τους Αθλοφόρους, επτόησαν ουδόλως.
Ίπποι προσδεθέντες, εσύρεσθε ασπλάγκνως, δια Χριστού την
πίσιν.

Όπου επισκιάσει, η χάρις των Μαρτύρων, διώκονται αι νόσοι.
Σπεύσον Πανοικτίρμων, σώσον τους Σους δούλους, ως έσωσας
τους παίδας.

Σπεύσον Χριστέ Σώτερ, εβόον οι οπλίται, κατάσβεσον την φλόγα.
Τροχόν και τας αλύσεις, των θείων Αθλοφόρων, ασπάζομαι
προθύμως.

Ἐχοντες παρρησίαν, προς τον Χριστόν οπλίται, μέμνησθε ημών πάντων.

Φώτιε παμμάκαρ, Ανίκητε θεόφρων, μέμνησθε των βοώντων.

Ω Αθληταί Κυρίου, Χριστόν εκδυσωπείτε, υπέρ ειρήνης κόσμου.

Βραβεία και στεφάνους, εδέξασθε τυχόντες, λήξεως μακαρίας.

Απόητοι εισήλθον, εις κάμινον πυρφόρον, Χριστού οι Αθλοφόροι.

Στησώμεθα χορείαν, πνευματικήν τιμώντες, Χριστού τους Αθλοφόρους.

Ιδρύματα της πλάνης, είδωλον Ηρακλέους, καθείλετε τη πίστει.

Λιτάς και ικεσίας, προσάγομέν Σοι Λόγε, τιμώντες τους Αγίους.

Εν μέσω της καμίνου, παρέθεσθε το πνεύμα, Πατρί τω Ουρανίω.

Ίδωμεν ξένον θαύμα, πως σόα εφυλάχθη, τα λείψανα τα θεία.

Ουράνιοι πυλώνες, ηνοιγήσαν Φωτίω, και θείω Ανικήτω.

Συν πάσι τοις Αγίοις, εσκήνωσαν και ούτοι, εις θείας καταπαύσεις.

Ιδειν κατηξιώθης, Ανίκητε τρισμάκαρ, του ουρανού τα κάλλη.

Εδέμ τα φωτοφόρα, Φώτιε Αθλοφόρε, εσκήνωσαν τοπεία.

Ρεΐθροις ιαμάτων, ράνατε ουρανόθεν, πάντας τους φιλεόρτους.

Ευφραινου και αγάλλου, Χριστού η Εκκλησία, τιμώσα τους Αγίους.

Δόξα Πατρί.

Υψιστε Θεέ μου, Πάτερ Υιέ και Πνεύμα, ελέησον τον κόσμον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Σωτήρα η τεκούσα, ευλογημένη Κόρη, ελέησον Σους δούλους..

